

PTUJSKI LIST

Politično gospodarski tednik.

Stane:

Za celo leto K 15—
za pol leta € 7:50
za četrt leta € 3:80
za 1 mesec € 1:30
Posamezna številka 30 vin.

Uredništvo in upravnništvo je v
Ptuj, hiša zdravnika dr. Štuhec.
Rokopisi se ne vrnejo.

Telefon št. 46.

Štev. 4

Ptuj, 27. aprila 1919

I. letnik

4% posojilo na drž. bone kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Namenjeno je v kritje tekočih nujnih
državnih izdatkov. Podpisovanje se začne
dne 23. aprila in konča 8. maja. Izdani so boni
po 500, 1000, 10.000, 50.000 in 100.000 kron.
Vplačati na je treba 490, 980, 9800, 49.000,

odnosno 98.000 kron. Po šestih mesecih, to
je dne 3. novembra 1919, se bodo boni iz-
plačali na zahtevo podpisovalca. Nosijo
4 odstot. obresti. To je najboljša naložitev
kapitala in je zlasti popolnoma varna in v

sedanjih časih edino obrestnosna. Pričako-
vati je, da bo posojilo večkrat prepisano, in
sicer da doseže najmanj pol milijarde kron,
če ne več, ker je zaupanje splošno.

Subskripcijska mesta v Sloveniji:

V Ljubljani: Ljubljanska kreditna banka, Deželna banka, Ilirska banka, Podružnice Jadranske banke,
Česke industr. banke, Kreditnega zaveda za trgovino in obrt, Splošne prometne banke;
Mestna hranilnica ljubljanska, Zadržna zveza.

V Kranju: Ekspozitura Jadranske banke.

V Celju: Podružnica Ljubljanske kreditne banke, Podružnica Česke Union banke, Zadržna zveza.

V Mariboru: Podružnica Ljubljanske kreditne banke.

Kdor koli ima sredstva, naj v obilni
meri podpiše to državno posojilo. Če smo

prisiljeni podpisovali avstrijska vojna posojila
v svojo škodo in nesrečo, bomo tem rajši

priškočili svoji domovini v pomoč, ko gre za
nas same in naš blagor.

Ne podirajmo!

Kmalu poteče pol leta, kar smo raz-
trgali stoletne okove našega suženjstva. Mar-
sikdo je mislil, da bo živel v novi državi
brez truda in dela. Ker pa se ne cedi vsem
med in mleko, zabavljajo čez državo in Srbe,
ki so po njih mnenju seveda krivi vsega ne-
zadovoljstva. Da bi te vrste ljudje pomislili
malo globlje oziroma nazaj, kjer bi hitro našli
prave krivce, tega jim ni moči dopovedati.
Vsakomur, kdor je hotel razumeti, so jasno
kazale vse razmere med vojsko, zlasti zadnje
dve leti, da bode in da mora biti po vojski
še slabše. Le da tega prej nismo smeli čutiti.
Bili smo podobni bolniku v omotici, ki mu
režejo kose mesa s telesa, pa se tega ne za-
veda; še le, ko se prebudi, čuti bolečine.
Vendar smo mi najhujšo operacijo že prestali,
znamenje, da imamo zdravo naravo. Jasno pa je
tudi, da ne more biti čez noč vse v naj-
boljšem teku, vsega v izobilju, ko si moramo
vendar vse še le sami zgraditi. Pri tej zgrad-
bi pa ne smejo eni podirati, kar drugi
grade.

Največ nezadovoljnosti povzroči pri nas
druginja, ki je popolnoma nepotrebna. In
kdo jo povzroča? Vsak otrok že danes ve
odgovoriti: Židje in verižniki! Da, gotovo
se mora stopiti tem elementom najprej pošteno
na rep in le razveseljiva so poročila iz Beo-
grada, da se tega zaveda tudi naša vlada
in ne drži križem rok; zlasti naš sedanji
prehranjevalni minister Dr. Korošec pošteno
pometa med njimi.

Ne mislim pa samo teh. Tudi med našimi
trgovci je nekaj krščenih židov. Ali je po-

trebno, da primanjkuje med nami raznih
živil, v tem ko jih nekateri kršчени židje
ponujajo drugam na vagone! Ali imajo tudi
sedaj svoje blago iz Ogerskega ali Hrvatske-
ga, da so cene še višje, kakor so bile v času
najdražjega tihotapstva. Ne! To so večinoma
zaloge, katere so si nakopičili kot vojni na-
kupovalci in prekupčevalci za takozvane
maksimalne, v primeri z današnjimi smešno
nizke cene, ali pa so jih v zameno dobili
uprav zastonj. Te zaloge so zadrževali; in
danes v času proste trgovine, cena raste,
mesto da bi padala.

Če mora danes plačati odjemalec tri-
pet- do 10krat višjo ceno nego stane trgovca,
kako moremo zahtevati od našega kmeta, da
naj on da svoje pridelke po ceni! Da se s
tem širi največ nezadovoljstva, da se ruje
na ta način proti državi, to je tem mogoč-
nejšem vseeno.

Kdor si hoče na tak način pridobiti za-
slobo v našem ljudstvu, prosto mu. Danes
je še žalibog naše ljudstvo deloma navezano
na te pijavke ali naš človek ni udarjen na
glavo in pridejo drugi časi! Vsa čast pa onim,
ki trgujejo s poštenim dobičkom; vedeli jih
bodemo ceniti.

Drugi vzrok naše draginje je tihotaplje-
nje našega blaga zlasti živil čez mejo v
Nemško Avstrijo. Tudi pri tem nimajo vsi
naši trgovci čistih rok. Največ store pač v
tem oziru od nas odpuščeni uradniki, ki kljub
prepovedi še vedno prihajajo k nam ogledo-
vat in kupovat. Čez praznike smo jih imeli
tukaj v mestu in okolici dovolj, da, med
njimi celo aktivne častnike Nemške Avstrije,
torej ljudi, ki se bore proti nam; prišli so
v civilu in s potnim listom našega razstopstva
v Gradcu. Vprašamo, ali je res, da takozvano

„Jugoslovansko zastopstvo v Gradcu“ ni pri-
znano od naše vlade, vsled česar se mora
rediti samo in da to stori z izdajanjem —
potnih listov? Radi tega pa dobi vsakdo potni
list, kdor — dobro plača! Našim ljudem pa
se delajo ovire. Če je to res, zahtevamo od-
ločne in takojšnje remedure! In če je tudi
to razstopstvo postavljeno od naše vlade, s
kako pravico izdaja potne liste v Jugoslavijo,
ki jih sme izdajati le vlada v Beogradu? Ali
je radi tega opustil trgovino trgovec, ki sedi
v tem zastopstvu, ker mu to še več nese?
Zahtevamo pojasnila! —

S takim ravnanjem ne utrjujemo naše
države.

Radovedni smo, koliko ljudi, ki že davno
ne spadajo več sem, še ostane po 1. maju
pri nas. Ti le rujejo med našim ljudstvom,
opravljajo službo ogleduhov, pri tem pa
jemljejo našim ljudem živč in stanovanje.
S temi treba korenito pomesti.

Pomagajmo graditi vsi, vsakdo po svojem
poklicu in po svojih močeh, da pridemo čim-
prej do rednih razmer in da bode zadovoljen
sleherni naš človek v naši državi, ki nam
jedina more dati srečo in blagostanje.

Demokratski klub za kmeta.

(Iz nedeljskega trzinskega govora posl.

Adolfa Ribnikarja.)

Demokratski klub se zaveda, da je, čim
je poslal v Narodnem predstavništvu odlo-
čilna večina, prevzel posebno dolžnost zlasti
napram tistemu delu našega naroda, ki tvo-
ri njega večino. V mislih imam kmetski stan.